

ContComp

קונצרטים, רסיטלים, הרצאות, סדנאות וכיתות אמן
בנושא קומפוזיציה בת-זמננו

Luigi Nono

Carola Bauckholt

Bright Sheng

אלונה אפשטיין

מיכאל מלצר

György Ligeti

Henry Vega

Enno Poppe

Yannis Kyriakides

אמרי טלגם

ענבר סולומון

Matthias Krüger

Salvatore Sciarrino

אנסמבל מודאליוס

ContComp

הרצאות, קונצרטים, סדנאות, כיתת אמן ודיונים בנושא קומפוזיציה בת-זמננו

יום ראשון, 19.5.19

11:45-10:15 הרצאה, חדר 322

ברונו ברגר-גורסקי (Bruno Berger-Gorski):

Concepts for directing contemporary music-theater

13:45-12:15 הרצאה, חדר 322

אלונה אפשטיין: הקריאה בפרטיטורה גרפית – האינטרפרטציה של הסימנים הרב-משמעיים וההיבט החזותי ביצירות נבחרות מאת לאון שידלובסקי

15:45-14:15 הרצאה, חדר 322

פרופ' מיכאל מלצר (האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים): על הצלת המלודיה ושחרורה מתפיסת ההרמוניה

19:45-18:00 קונצרט, אולם 207

השתקפויות והדהודים – קלאסיקות איטלקיות והשתקפויות בנות-זמננו

יצירות מאת פרסקובלדי (György Ligeti), קריגר (Matthias Krüger), שארינו (Salvatore Sciarrino), ופופה (Enno Poppe) אמרי טלגם, פסנתר

יום שני, 20.5.19

11:45-10:15 הרצאה (באנגלית), אולם 207

פרופ' קרולה באוקהולט (Carola Bauckholt), אוניברסיטה על-שם אנטון ברוקנר, Anton Bruckner, לינץ, אוסטריה:

Driving substance – קרולה באוקהולט מציגה את יצירתה

13:45-12:15 הרצאה (באנגלית), חדר 322

פרופ' ברייט שנג (Bright Sheng), אוניברסיטת מישגן, Michigan, אן ארבור, Ann Arbor: ארה"ב: The music of Bright Sheng

15:45-14:15 הרצאה, אולם 207

ענבר סולומון: כלי הנגינה השקוף – טכניקות נגינה מורחבות לחלילית

18:30-17:30 קונצרט, אולם 207

חליל עתיק, מוסיקה חדשה

יצירות מאת ון אייק (Jacob Van Eyck), רים (Rolf Riehm), שינוהארה (Makoto Shinohara), אלונה אפשטיין, הילה טמיר-אוסטרובר ולינדה (Hans-Martin Linde) ענבר סולומון, חליליות

20:30-19:00 הקרנה של יצירה בימתית ודיון, חדר 322

קרולה באוקהולט: With a keen ear (hellhörig)

יום שלישי, 21.5.19

13:45-9:00 כיתת אמן, חדר 322

פרופ' קרולה באוקהולט: Instant composing

15:45-14:15 סדנה, חדר 322

סיון אלדר: מטאמורפוזת – שיטות ומחשבות

18:30-17:30 מופע ושיחה, אולם 207

סיון אלדר ויולי קובבסניאן: משוחחות (2018) סיון אלדר, אלקטרוניקה; יולי קובבסניאן, רקדנית

20:00-19:00 קונצרט, אולם 207

עולם מיניאטורי

יצירות מאת מלחינים-סטודנטים בלימודי התואר השני ומאת בריו (Luciano Berio), וילה-לובוס (Heitor Villa-Lobos), אפרגיס (Georges Aperghis) ונעמה פרל-צדוק, אלתור מאת אמנון יואל ועיבודים מאת איתן שטיינברג אתי בן-זקן (קול) וחברי אנסמבל מודאליוס (טל פדר, קונטרבס; עודד שוב, גיטרה; אמנון יואל, כלי-הקשה; איתן שטיינברג, ניצוח, עיבודים)

יום רביעי, 22.5.19

11:45-10:15 הרצאה, חדר 322

תומר ברוך (אוניברסיטת חיפה): גרוב, השתתפות ושפה

13:45-12:15 הרצאה (באנגלית), חדר 322

ד"ר אנג'לה אידה דה בנדיקטיס (Angela Ida De Benedictis),

קרן פאול זאכר, Paul Sacher Foundation, באזל, Basel, שווייץ):

The first dramaturgical ideas and engagement in Luigi Nono's theatrical projects of the 1950-60s

15:00-14:15 הצגת עבודות, חדר 322

עבודות מוסיקה-וידאו מאת יוצרים-סטודנטים בלימודי התואר השני

15:45-15:15 הצגת יצירה, חדר 325

ד"ר מעיין צדקה (אוניברסיטת חיפה): בוטניקה סונורית – אמפליפיקציה נטוראליס

18:30-17:30 קונצרט, אולם 207

ריטל צ'לו

יצירות מאת קיריאקידס (Yannis Kyriakides), וגה (Henry Vega), איליה זיבלט ועודד אסף

דן וינשטיין, צ'לו; איליה זיבלט, אלקטרוניקה

20:45-19:00 קונצרט, אולם 207

יצירות מאת מלחינים-סטודנטים לקומפוזיציה בלימודי התואר השני

נדב כהן, בסון

יום חמישי, 23.5.19

11:45-10:15 הרצאה (באנגלית), חדר 322

ד"ר אנג'לה אידה דה בנדיקטיס:

Performance practice, score and interpretation in Nono's work with live electronics

החוג למוסיקה

ContComp

הרצאות, קונצרטים, סדנאות, כיתת אמן ודיונים

בנושא קומפוזיציה בת-זמננו

ימים א'-ה', 19-23 במאי 2019

באוניברסיטת חיפה

הערכה רבה ותודה לבבית מסורות לאנשים היקרים שעמלו באופן מתמשך ובמאמצים רבים להפיק את סדרת אירועי ContComp בשנתה השישית:

ורד לוינסון, טל לנדסהוט, מאירה רוטמן ומיכל פשטצקי-גולן התמודדו בהמוני האתגרים שמציבה ההפקה המורכבת ומלוות את אירועי ContComp מקרוב וברציפות;
נאסר חלילה אמון על ענייני הסאונד והטכנולוגיה בקונצרטים למיניהם;
חיים חייט, אליק בוצ'ורשבילי ועאדל סמעאן מסייעים בכל רגע ובכל עניין להתנהלות התקינה של ContComp.

תודתנו ל**רקטור האוניברסיטה, פרופ' גוסטבו מש, ולדיקן הפקולטה למדעי הרוח, פרופ' גור אלרואי**, שהעמידו לרשותנו משאבים להפקת ContComp;
ולגופים התומכים שמסייעים לנו לקדם את מה שיקר ללבנו: **מכון גתה ומכון התרבות האיטלקי**.

כבוד ויקר לעמיתים – ובראשם **פרופ' תייסיר אליאס, ראש החוג למוסיקה** – ולידידים שיזמו, השתתפו במחשבה, השיאו עצות והשתתפו בעשייה.

ברכת ברוכים הבאים ותודה לאורחינו מחו"ל:

המלחינים **Bright Sheng, סיון אלדר ו-Carola Bauckholt**, המוסיקולוגית **Angela Ida De Benedictis**,
נגן הבסון **נדב כהן** ובימאי האופרה **Bruno Berger-Gorski**.
תודה גדולה (והתנצלות על שאין הם נמנים כאן בשמותיהם המלאים, אחת לאחת ואחד לאחד)
לכל המוסיקאים והאנסמבלים, המרצים, היוצרים, האמנים ואנשי התרבות והרוח שנענו להזמנתנו להופיע ב-ContComp ולהרחיב את אופקינו ואת לבבותינו.

מארגני הכנס: פרופ' איתן שטיינברג, פרופ' יובל שקד

מפיקי הכנס: ורד לוינסון, טל לנדסהוט, מאירה רוטמן, מיכל פשטצקי-גולן

עורך התכנייה: יובל שקד

עיצוב גראפי של כריכת התכנייה: מרינה בוגייב

יום ראשון, 19.5.19, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

10:15-11:45, חדר 322 הרצאה (באנגלית)

ברונו ברגר-גורסקי (Bruno Berger-Gorski):

Concepts for directing contemporary music-theater

12:15-13:45, חדר 322 הרצאה

אלונה אפשטיין: הקריאה בפרטיטורה גראפית – האינטרפרטציה של הסימנים הרב-משמעיים וההיבט החזותי ביצירות נבחרות מאת לאון שידלובסקי

14:15-15:45, חדר 322 הרצאה

פרופ' מיכאל מלצר (האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים): על הצלת המלודיה ושחרורה מתפיסת ההרמוניה

18:00-19:15, אולם 207 קונצרט

השתקפויות והדהודים – קלאסיקות איטלקיות והשתקפויות בנות-זמננו

יצירות מאת פרסקובלדי (Girolamo Frescobaldi), בריו (Luciano Berio), ליגטי (György Ligeti), קריגר (Matthias Krüger), שארינו (Salvatore Sciarrino) ופופה (Enno Poppe) אמרי טלגם, פסנתר

יום שני, 20.5.19, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

10:15-11:45, אולם 207 הרצאה (באנגלית)

פרופ' קרולה באוקהולט (Carola Bauckholt, אוניברסיטה על-שם אנטון ברוקנר, Anton Bruckner, לינץ, Linz, אוסטריה): Driving substance – קרולה באוקהולט מציגה את יצירתה

12:15-13:45, חדר 322 הרצאה (באנגלית)

פרופ' ברייט שנג (Bright Sheng, אוניברסיטת מישיגן, Michigan, אן ארבור, Ann Arbor, ארה"ב): The music of Bright Sheng

14:15-15:45, אולם 207 הרצאה

ענבר סולומון: כלי הנגינה השקוף – טכניקות נגינה מורחבות לחלילית

17:30-18:30, אולם 207 קונצרט

חליל עתיק, מוסיקה חדשה

יצירות מאת ון אייק (Jacob Van Eyck), רים (Rolf Riehm), שינוהארא (Makoto Shinohara), אלונה אפשטיין, הילה טמיר-אוסטרובר ולינדה (Hans-Martin Linde) ענבר סולומון, חליליות

19:00-20:30, חדר 322 הקרנה של יצירה בימתית ודיון

קרולה באוקהולט: With a keen ear (hellhörig)

יום שלישי, 21.5.19, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

13:45-9:00, חדר 322 כיתת אמן

פרופ' קרולה באוקהולט: Instant composing

15:45-14:15, חדר 322 הרצאה

סיון אלדר: מטאמורפוזת – שיטוטים ומחשבות

18:30-17:30, אולם 207 מופע ושיחה

סיון אלדר ויולי קובבסניאן: משוחחות (2018)

סיון אלדר, אלקטרוניקה; יולי קובבסניאן, רקדנית

20:00-19:00, אולם 207 קונצרט

עולם מיניאטורי

יצירות מאת מלחינים-סטודנטים בלימודי התואר השני ומאת בריו (Luciano Berio), וילה-לובוס (Heitor Villa-Lobos), אפרגיס (Georges Aperghis) ונעמה פרל-צדוק, אלתור מאת אמנון יואל ועיבודים מאת איתן שטיינברג, אתי-בן-זקן (קול) וחברי אנסמבל מודאליס (טל פדר, קונטרבס; עודד שוב, גיטרה; אמנון יואל, כלי-הקשה; איתן שטיינברג, ניצוח, עיבודים)

יום רביעי, 22.5.19, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

11:45-10:15, חדר 322 הרצאה

תומר ברוך (אוניברסיטת חיפה): גרוב, השתתפות ושפה

13:45-12:15, חדר 322 הרצאה (באנגלית)

ד"ר אנג'לה אידה דה בנדיקטיס (Angela Ida De Benedictis),

קרן זאכר, Sacher Foundation, באזל, Basel, שווייץ):

The first dramaturgical ideas and engagement in Luigi Nono's theatrical projects of the 1950-60s

15:00-14:15, חדר 322 הצגת עבודות

עבודות מוסיקה-וידאו מאת יוצרים-סטודנטים בלימודי התואר השני

15:45-15:15, חדר 325 הצגת יצירה

ד"ר מעיין צדקה (אוניברסיטת חיפה): בוטניקה סונורית – אמפליפיקציה נטוראליס

18:30-17:30, אולם 207 קונצרט

רסיטל צ'לו

יצירות מאת קיריאקידס (Yannis Kyriakides), וגה (Henry Vega), איליה זיבלט ועודד אסף דן וינשטיין, צ'לו; איליה זיבלט, אלקטרוניקה

20:45-19:00, אולם 207 קונצרט

יצירות מאת מלחינים-סטודנטים לקומפוזיציה בלימודי התואר השני

נדב כהן, בסון

ד"ר אנג'לה אידה דה בנדיקטיס:

Performance practice, score and interpretation in Nono's work with live electronics

ברונו ברגר-גורסקי (Bruno Berger-Gorski):

Concepts for directing contemporary music-theater

The developing of stagings for contemporary music in collaboration of director, composer and librettist exemplified by *Der Goldene Drache (The golden dragon)* of Peter Eötvös

אלונה אפשטיין: הקריאה בפרטיטורה גרפית – האינטרפרטציה של הסימנים הרב-משמעיים וההיבט החזותי ביצירות נבחרות מאת לאון שידלובסקי

התיווי הגרפי הוא שיטת רישום תווים או הצגת חומר מוסיקלי המבוססת על החלפה כמעט כוללת של הסימנים המקובלים בתיווי המסורתי בדימויים ויזואליים רב-משמעיים. לרוב, פרטיטורה של יצירה גרפית מציגה מערכת של סימנים וסמלים ויזואליים רב-משמעיים לצד הסימנים המסורתיים. בשונה מפרטיטורה הכתובה בתיווי המסורתי, הארגון של הסימנים והסמלים נעשה על פי שיקולו של המלחין ואינו כפוף לכללים מוגדרים מראש.

לכלל היצירות הכתובות בתיווי גרפי יש היבט חזותי משמעותי. לפי הגדרתה של החוקרת הרוסית-אמריקנית ילנה דובינץ (Elena Dobinets), היצירות הגראפיות הן "סינתזה של מוסיקה ואמנות". המלחין והתיאורטיקן הישראלי רומן האובנשטוק-רמתי והחוקרת האמריקנית קתרין פרימן (Katharine Freeman) טוענים לקשר הדוק בין גרפיקה מוסיקלית לאמנות החזותית. במאמר שפורסם בשנת 1965 טענו כי באופן תיאורטי ובדומה לגרפיקה המוסיקלית, גם את ציוריהם של קנדינסקי או מירו ניתן לבצע כיצירות מוסיקליות.

האם ישנה הפרדה ברורה בין הגרפיקה המוסיקלית לציור? כיצד ניתן לקבוע אם אלמנט מסוים בפרטיטורה הגראפית מהווה דימוי ויזואלי גרידא או משמש כסימן תיווי?

ההרצאה תעסוק באפשרויות שונות לאינטרפרטציה של הסימנים הרב-משמעיים במספר יצירות גרפיות מאת המלחין הישראלי לאון שידלובסקי, תוך התייחסות ממוקדת להיבטים החזותיים של היצירות המוצגות.

פרופ' מיכאל מלצר (האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים): על הצלת המלודיה ושחרורה מתפיסת ההרמוניה

מאז הפרדת המוסיקה האינסטרומנטלית מהמוסיקה הקולית, ועם עליית קרנו של כלי-המקלדת (הצ'מבלו, ובעיקר – הפסנתר) במהלך המאה ה-18 עד להפיכתו לכלי השימושי ביותר (ולרוב אף ההכרחי) בידיהם של מלחיני המאות ה-19 וה-20, סובלת החשיבה המלודית מנחיתות ואף מהתבטלות בפני החשיבה ההרמונית ברוב תחומי המוסיקה האמנותית-קונצרטנטית. אמנם המלודיה ממשיכה להיות ולהיות דומיננטית בשדות אחרים: מוסיקה חוץ-אירופית (המסורת הערבית הגדולה, מוסיקה הודית...), שירי-עם, שירי-ערש, פיוטים, זמירות לשבת, ניגונים חסידיים, וכמובן גם בתחום המוסיקה הקלה (פופ ורוק), אך בכל המקרים הללו מעמדה נמוך בעיני מורי-הלחנה 'רציניים'.

במטרה להחזיר עטרה ליושנה – הצלת החשיבות העצומה שיש לחשיבה המלודית גם במוסיקה האמנותית-קונצרטנטית של היום, מציגה ההרצאה רצף של סוגיות הקשורות בנשמת-אפה של המלודיה:

א. התבנית-הרטורית המלודית המובהקת של ה'הגזמה' – ההיפרבולה: הגדרתה; הצגתה מאז פלסטרינה (Palestrina – Vestiva I colli) וקצ'יני (Caccini – Amarilli mia bella), דרך י"ס באך (סוויטה מס' 2 ברה

מינור לצ'לו סולו), פורה (Fauré – Pie Jesu), עד דוד זהבי (הליכה לקיסריה), נעמי שמר (ירושלים של זהב) ומתי כספי (ואותך) ועוד; תיאור כוחה כחלק מה"נקודות הטובות" בתמונת-העולם של ר' נחמן; השלכותיה במוסיקה לא-טונאלית

ב. השימוש במקלדת כפוגם בתפיסת המלודיה: הכלי "המשווה" מבחינה אנרגטית; הנוחות הטכנית והשכלול המכני בעוכריה של תחושת התנועה המלודית; בעיית הכיוון המשווה (והתאמת הצלילים האנהרמוניים) כמסכל כיוונית במוסיקה; אשליית הפוליפוניה ומחיקת הזמנים במוסיקה

ג. המקרה המוזר ביותר של הוויכוח הנוקב בין שופן לברליוז על מה שקודם למה: הקונטרפונקט או ההרמוניה? – האם ייתכן שפסנתרן וחלילן יעמדו משני צדיו הלא-נכונים של המתרגם?

ההרצאה משובצת הדגמות ונגינה חיה של מלודיות ושל פרקי-נגינה בחליליות שונות.

קונצרט

19:45-18:00, אולם 207

השתקפויות והדהודים – קלאסיקות איטלקיות והשתקפויות בנות-זמננו

אמרי טלגם, פסנתר

Girolamo Frescobaldi (1583-1643): *Toccata Prima* from the *First Book of Toccatas* (1615/1637)

Luciano Berio (1925-2003): *Sequenza IV* (1966)

Girolamo Frescobaldi: *Toccata Duodecima* from the *First Book of Toccatas*

Girolamo Frescobaldi: *Toccata Chromatica* from *Fiori Musicali* (1635)

György Ligeti (1923-2006): *Ricercar (Omaggio a Girolamo Frescobaldi)* from *Musica Ricercata* (1951)

György Ligeti: *Automne à Varsovie* from *Études*, Book I (1985)

Matthias Krüger (b. 1987): *renk* for prepared piano

Salvatore Sciarrino (b. 1947): *Variazione su spazio ricurvo* (1990)

Girolamo Frescobaldi: *Cento Partite sopra passacagli* from the *First Book of Toccatas*

Enno Poppe (b. 1969): *Thema mit 840 Variationen* (1993/97)

György Ligeti: *L'escalier du diable* from *Études*, Book II (1994)

יום שני, 20.5.19

הרצאה (באנגלית)

11:45-10:15, אולם 207

פרופ' קרולה באוקהולט (Carola Bauckholt, אוניברסיטה על-שם אנטון ברוקנר, Anton Bruckner, לינץ, Linz, אוסטריה):

Driving substance – קרולה באוקהולט מציגה את יצירתה

Composing in a world gone mad?

As at all times, our work shows how we cope with our situation in life or not. Artists are the nerves of our

society. The subjective point of view and the individual imagination by themselves oppose the increasing standardized perception. Using examples of my own works, I would like to illustrate this situation.

"A central theme of Bauckholt's work is the examination of the phenomena of perception and understanding. Her compositions often blur the boundaries between visual arts, musical theater and concert music. She is especially fond of using noisy sounds, which are often produced by unconventional means (such as extended instrumental techniques or bringing everyday objects to the concert hall). It is important to note that these noises are not just part of some kind of a predetermined compositional structure, but rather they are carefully studied and left free to unfold and develop at their own pace lending the compositions their own unique rhythm."

הרצאה (באנגלית)

322 חדר, 13:45-12:15

פרופ' ברייט שנג (Bright Sheng), אוניברסיטת מישיגן, Michigan, אן ארבור, Ann Arbor, ארה"ב):

The music of Bright Sheng

Discussion of Bright Sheng's newest orchestral suite:

ZODIAC TALES (2006/2016) 十二生肖, Concerto for Orchestra 管弦樂協奏曲

1. The God of Rain 騰龍駕霧
2. Of Mice and Cats 老鼠與貓
3. Three Lambs under the Spring Sun 三羊開泰
4. The Elephant-Eating Serpent 蛇吞象
5. The Tomb of the Soulful Dog 忠犬塚
(In Memory of Alice Cheng) (紀念鄭德娟女士)
6. The Flying Horses 天馬行空

Every Chinese is born in a zodiac year symbolized by a specific animal that accompanies the person throughout his or her life: the year of the mouse, the buffalo, the tiger, the rabbit, the dragon, the serpent, the horse, the ram, the monkey, the rooster, the dog, and the pig.

However, we know that the Chinese did not first create the notion of the zodiac cyclic calendar. Many other ancient civilizations such as the Greeks, the Egyptians, the Indians, and the Babylonians all cultivated the concept that the planets in the heavens were divided into twelve constellations, represented by twelve animals, although some of these animals were different from those in the current Chinese system.

We also know that, approximately four thousand years ago – around the time that zodiac belief reached China – the Chinese started studying astronomy and astrology. However, the first detailed writing in Chinese literature did not appear until the Eastern Han Dynasty (23-220 A.D.), well over two thousand years later, when a Chinese philosopher named Wang Chong discussed the relationship of nature and the twelve constellations in his famous treatise, *Weighing the Measurement*. Since then, legends of these astrological animals have been appearing throughout history of Chinese literature; and some of the most vivid images of these largely fictional tales have provided me with compositional inspiration as a point of departure.

1. The Rain God

Also known as the dragon, The Rain God is the only mythical animal among the twelve. According to Chinese tradition, the dragon symbolizes the highest celestial power. Its appearance is a combination of nine animals, the head of the *qiu* (a Chinese mythical animal between a small lion and large dog), the antler of the deer, the eyes of the rabbit, the ears of the bull, the body of the serpent, the belly of the giant clam, the scales of the carp, the paws of the eagle, and the palms of the tiger. Among the twelve, it is not only the mightiest but also rules for the affairs of rain and water. Through history, the Chinese have built temples all over the country to honor the dragon god, praying for a good season of rain for the crops and for protection from the flood.

2. Of Mice and Cats

A pair of mice can reproduce almost a thousand young ones over the period of a year; and each three-month-old mouse is mature enough to reproduce again. This is the very image I see here: from one mouse to hundreds, to thousands, even millions of mice, all in one place.

According to the legend, the cat did not make into the zodiacs because of the mouse. The two were friends at one point, but when the Jade Emperor (a god-like figure in Chinese mythology) summoned the animals to his court for zodiac designations, the mouse intentionally did not wake up his sleeping friend as he had promised. Arrived the first before the Emperor, the mouse was chosen as number one of the twelve zodiac animals. The cat and mouse became enemies ever since.

3. Three Lambs under the Spring Sun

Chinese myth believes that the ram is the sun god. Here, the picture of three lambs resting under the sun in early spring signifies the good omen of happiness and a generous harvest for the year.

4. The Elephant-Eating Serpent

Although the serpent is not as powerful as the dragon, it still has much strength and is known for its ability to swallow much bigger objects than the size of its own body. Thus, the metaphor describing a person's extreme greediness is called 'the serpent who craves to eat an elephant'.

5. The Tomb of the Soulful Dog

The notion that 'the dog is Man's best friend' has also been part of Chinese culture for a long time. The most well-known fable is about the dog of Emperor Liu Bang, the founder of the Han Dynasty (206 B.C.-220 A.D.). In the legend, the Emperor's dog saved his master's army by sacrificing himself to put out a fire set by the enemy as they besieged and surrounded the Emperor's troops. Emperor Liu later buried the dog in a serene ceremony and built a large tombstone inscribed with 'The Tomb of the Soulful Dog'. The passacaglia came from the Buddhist chanting at my mother's death bed.

6. The Flying Horses

In Chinese mythology, the heavenly horses could travel as much as a thousand miles a day across the sky – an image that is truly inspiring, with visions of thousands of them dashing over the horizon.

ענבר סולומון: כלי הנגינה השקוף – טכניקות נגינה מורחבות לחלילית

מה בין החלילית לבין הקול האנושי? מה מייחד אותה משאר כלי הנשיפה? מדוע החלילית "שקופה"? והכי חשוב – כיצד ניתן להשתמש בתכונות אלו ליצירת אפקטים ומצלולים הייחודיים לחלילית במוסיקה בת-זמננו? בהרצאה נדון בתכונות אלו באמצעות הדגמות חיות בחליליות מסוגים שונים, הקלטות והתבוננות בתווים של יצירות מודרניות מהארץ ומהעולם. נשוחח על תהליכי היצירה המשותפת שלי עם מלחינים עכשוויים הכותבים בסגנונות שונים, ועל הדרכים לגשת ליצירות אלו מנקודת המבט של האמן המבצע.

חליל עתיק, מוסיקה חדשה**ענבר סולומון,** חליליות

Jacob Van Eyck (1590-1657): *The English nightingale* for solo sopranino (1644)

Rolf Riehm (b. 1937): *Gebräuchliches* for solo alto (1971)

Makoto Shinohara (b. 1931): *Fragmente* for solo tenor recorder (1968)

Alona Epshtein (b. 1975): *Une histoire du corps* for tenor, soprano and media (2012)

Hila Tamir Ostrover (b. 1976): *רעד* for solo bass (2012)

Hans-Martin Linde (b. 1931): *Music for a bird* for solo alto recorder (1968)

קרולה באוקהולט: *With a keen ear (hellhörig)*

hellhörig for soprano, mezzo soprano, baritone, three cellos and four percussionists (2008),

A theatre of sounds

Presentation and talk with Carola Bauckholt based on a video recording of the premiere at Münchener Biennale für Neues Musiktheater

Without words, the piece extrapolates previous tendencies in Bauckholt's work of blending timbres and timbral similarities of instruments, human voices, everyday objects as musical instruments and concrete recorded sounds. It is precisely the wordless nature of this piece of music theatre that provides the potential for many possible associations. The instrumentation is considerably extended by a differentiated choice of everyday objects. Despite the specific presence and manifold associations that come with the use of all these objects, their purpose is never purely visual or theatrical, but essentially to make sound. (Falk Hübner)

כיתת אמן (באנגלית)

13:45-9:00, חדר 322

פרופ' קרולה באוקהולט: Instant composing

Instant composing is for composers, musicians, improvisers, performer. Developing musical, intermedial and music-theatrical ideas. Collectiv realization & reflection of shortest compositions. You may bring instruments.

הרצאה

15:45-14:15, חדר 322

סיון אלדר: מטאמורפוז – שיטוטים ומחשבות

הצגה של שני הפרוייקטים האחרונים של סיון אלדר ב-IRCAM, ועל התקרבותה כמלחינה לקול האנושי דרך טקסט, תנועה/מגע וטכנולוגיה

מופע ושיחה

18:30-17:30, אולם 207

סיון אלדר ויולי קובבסניאן: משוחחות (2018)

סיון אלדר, אלקטרוניקה (בשיתוף אוגוסטן מילר, IRCAM, Augustin Muller); יולי קובבסניאן, רקדנית

היצירה – בהשראת השורות הפותחות של *Heave* מאת קורדליה לין (Cordelia Lynn):

heave up

tentative

back break against

under surface

skin break against

crumbling soft clay earth

heaved my body breaking

into light

spilled out I did

spilled out from tangles

tentatively searching

crumbling soft clay earth

and silence

round obstructions

stone and root

no obstructions to my

slow and slower still

inevitable growth

עולם מיניאטורי

אתי בן-זקן (קול) וחברי **אנסמבל מודאליס** (טל פדר, קונטרבס; עודד שוב, גיטרה; אמנון יואל, כלי-הקשה; איתן שטיינברג, ניצוח, עיבודים)

מיניאטורות מאת תלמידי תואר שני לקומפוזיציה בחוג למוסיקה:

עשהאל ויסמן: *ובידי עודה מוטלת יד* לקול ולקונטרבס; טקסט: לאה גולדברג

ספיר וינר: *פרפר שחור* לקול ולקונטרבס; טקסט: זלדה

הפרפר הכתום לקול ולגיטרה; טקסט: זלדה

אסף גלאי: *כל מיני סרטים* לקול ולקונטרבס; טקסט: המלחין

אדהם סוויד: *Leap* לגיטרה ולקונטרבס

ענבל בן-משה: *אין לי עכשיו* לקול ולכלי-הקשה; טקסט: אבות ישורון

מחמד טרביה: *What the Thunder Said* לקול ולקונטרבס; טקסט: ט"ס אליוט

טל כהן: *לדמע עיניי* לקול ולקונטרבס; טקסט: אהרון עמרם

סירין אליאס: *מיניאטורה* לגיטרה ולקונטרבס

כרמל אברמוביץ': *אן* לקול ולגיטרה; טקסט: המלחין

לורנס כהן-אמר: *Chanson d'automne* לקול ולקונטרבס; טקסט: פול ורלן

יונתן פרץ: *The Chant* לקול ולקונטרבס; טקסט: המלחין

יואב קלי: *במערב אין כל חדש* לקול, לגיטרה, לקונטרבס ולתוף; טקסט: א"מ רמרק

אלתור ויצירות-סולו מהמאה ה-20:

אמנון יואל: *Insight Out*, אלתור לכלי-הקשה

הייטור וילה לובוס (Heitor Villa Lobos, 1887-1959): *אטיודים מס' 2 ומס' 7* לגיטרה סולו (1928)

לוצ'אנו בריו (Luciano Berio, 1925-2003): *Psy* לקונטרבס סולו (1989)

ג'ורג' אפרגיס (Georges Aperghis, נולד ב-1945): קטע מתוך *Recitation 8* לקול סולו (1978)

בכורה ליצירה מאת תלמידת תואר שני בשלב הגשת התזה:

נעמה פרל-צדוק: *בשישה* לקול, לגיטרה, לקונטרבס ולכלי-הקשה

טקסטים: מתוך הטקס "בשישה" של העדה הטוניסאית-ג'רבאית, ומתוך השיר "קיצור תולדות האהבה" מאת עדי קיסר

שלושה שירים ברוח עממית, בעיבוד איתן שטיינברג:

עבד אל וואב (محمد عبد الوهاب, 1902-1991): *חוששת לאמר את אשר על ליבי*

שיר-עם רוסי: *עץ הליבנה*

תומס מנדז (Tomás Méndez, 1927-1995): *קוקורוקוקו*

הרצאה

11:45-10:15, חדר 322

תומר ברוך (אוניברסיטת חיפה): גרוב, השתתפות ושפה

מה זה גרוב, איך קצב מפעיל אותנו, והאם יכול להיות גרוב במוסיקה ללא פעמה?
 ההרצאה מבוססת על המחקר שלי לתואר השני במוסיקה, שבו ניסיתי להבין אם ניתן ליצור גרוב במוסיקה אבסטרקטית – שאינה מבוססת על פעמות. לשם כך צירפתי מידע ממחקרים מוסיקולוגיים על ג'אז וג'אז חופשי, ממחקרים אתנו-מוסיקולוגיים על מוסיקה שבטית מפאפואה-ניו-גינאה, ממחקרים קוגניטיביים על תפיסת קצב וסינכרון וממחקרים בלשניים על דיבור וקצב של דיבור. בסופו של דבר, ניסיתי לנתח מקצבים של דיבור ולהשתמש בהם כבסיס הריתמי ליצירה של מוסיקה אלקטרונית.

הרצאה (באנגלית)

13:45-12:15, חדר 322

ד"ר אנג'לה אידה דה בנדיקטיס (Angela Ida De Benedictis)

קרן זאכר, Sacher Foundation, באזל, Basel, שווייץ:

The first dramaturgical ideas and engagement in Luigi Nono's theatrical projects of the 1950-60s

הצגת עבודות

15:00-14:15, חדר 322

עבודות מוסיקה-וידאו מאת יוצרים-סטודנטים בלימודי התואר השני

הצגת יצירה

15:45-15:15, חדר 325

ד"ר מעיין צדקה (אוניברסיטת חיפה): בוטניקה סונורית – אמפליפיקציה נטוראליס

היצירה הינה תוצאה של עיסוק ומחקר אקוסטי ומוסיקלי בקולנים (tuning forks), הדהוד, הגברה ואליכמיה של סאונד וחומר פיזי. העבודה מזמינה להצטרף לטיול הקשבה אינטימית וממוקדת לבוטניקה שסביבנו דרך חקר אקוסטי של טבע הצליל. קולנים בתדרים שונים וממצאים טבעיים שנאספו מהסביבה מאפשרים לנו לשמוע חלק ממרכיבי הטבע – חומר, מסה, מרקם, צורה, גודל – ולגלות את הפוטנציאל הצלילי והמוסיקלי האצור בהם.

קונצרט

18:30-17:30, אולם 207

רסיטל צ'לו**דן וינשטיין**, צ'לו; **איליה זיבלט**, אלקטרוניקהYannis Kyriakides (b. 1969): *Words and song without words* for cello, sound and video (2012)Henry Vega (b. 1973): *Nine volt motion* for cello and sound (2015)

איליה זיבלט (נולד ב-1975): סליל לצ'לו סולו, אלקטרוניקה חיה ופרטיטורה גרפית (2018/19)

עודד אסף (נולד ב-1947): *נקודה-פסיק* לשלושה צ'לנים או לצ'לו ושתי הקלטות מוקדמות (2018)Yannis Kyriakides (b. 1969): *Words and song without words* for cello, sound and video (2012)

היצירה היא מענה למובאה מתוך מכתב שכתב מנדלסון (Felix Mendelssohn) למלחין סושה (Marc-André Souchay) ב-15 באוקטובר 1842. במכתב מציג מנדלסון את עמדתו ביחס למחזורים *שירים ללא מילים* ומבהיר את גישתו, המנוגדת למקובל בנוגע למשמעות היחסית של מילים ומוסיקה. הוא כותב:

אנשים מלינים, לעתים קרובות, כי מוסיקה היא רבת-משמעות מדי, הם טוענים שאין זה ברור מה עליהם לחשוב כשהם מאזינים, בעוד שכל אחד מבין מילים. מבחינתי, ההיפך הגמור הוא הנכון, ולא רק בנוגע לנאום שלם, אלא גם בנוגע למילים יחידות. גם הן נראות לי רבות-משמעות, מעורפלות, וניתן על נקלה להבין אותן באופן שגוי, בהשוואה למוסיקה כנה. המחשבות שמביעה מוסיקה שאני אוהב אינן לא-מוגדרות די הצורך, כך שניתן יהיה לבטאן במילים, אלא להיפך: הן מוגדרות מדי. מילים מסוימות לעולם אינן מבטאות אותם דברים לאנשים שונים. רק השיר מסוגל לומר אותו הדבר ולעורר אותם רגשות באדם אחד כמו באחר, ורגשות אלה אינן מבטאות על-ידי אותן מילים. למילים יש הרבה משמעויות, אולם שנינו יכולים להבין נכון מוסיקה.

טקסט זה מקודד למוסיקה ומוצב כנגד המילים עצמן, המוצגות אחת לאחת על מסך. הרושם שנוצר הוא שהמשמעות הסמנטית של הטקסט נקלעת ללחץ כשנכפים עליה יחסים ישירים עם מוסיקה.
(יאניס קיריאקידס)

יאניס קיריאקידס נולד בלימסול (Limassol), קפריסין, עבר לבריטניה ב-1975, והוא מתגורר בהולנד משנת 1992. למד מוסיקולוגיה באוניברסיטת יורק (York), ובהמשך קומפוזיציה, בהדרכת אנדרייסן (Louis Andriessen) וריימאקס (Dick Raaijmakers).

בעבודתו כמלחין וכאמן סאונד הוא תר אחרי דרכים ליצור צורות חדשות והיברידיות של מדיה, שבמוקדן ניצב ת פעולת ההאזנה. הוא חיבר יותר ממאה יצירות, ובעיקרן תיאטרון-מוסיקה, מולטימדיה ויצירות אלקטרו-אקוסטיות, והכול להרכבים שונים בהיקפם. יצירותיו בוצעו בפסטיבלים בולטים על ידי גופי ביצוע מובילים. האופרה שלו, *An ocean of rain*, פתחה את פסטיבל אלדבורג (Aldeburgh). ב-2007 בפסטיבל האדרספילד (Huddersfield) וב-2011 ב-November Music בהאג עמדו עבודותיו של קיריאקידס במוקד הפסטיבלים. ב-2011 הציג שני מצבי סאונד בביתן ההולנדי בביאנלה של ונציה. יצירותיו זיכו אותו בפרסים יוקרתיים. קיריאקידס נמנה עם מסיידיו של האנסמבל Maze. הוא מלמד קומפוזיציה בקונסרבטוריון למוסיקה בהאג (The Hague).

Henry Vega (b. 1973): *Nine volt motion* for cello and sound (2015)

היצירה מבוססת על 'תן וקח' בין הכלים. הדיון של הצ'לו והמחשב על סימטריה וא-סימטריה ועל מלודיה ומקצב מתקדם מטענה לטענה של כל כלי, מהגנה על טענה ומוויתור חוזר ונשנה לוויכוח המוסיקלי. נראה כי הצ'לו מחפש אחרי רגיסטרים למענה נכון לעמיתו הקר, ולפעמים הוא מתנועע ורוק ל-groove ספקולטיבי. שאבתי השראה מן הדרך של טכנולוגיה לאחוז את הטבע ולהציג לנו אותו באוצר המילים שלה, כפי שסרט תיעודי על בעלי חיים "נתקע" במצב של קליטה גרועה. למכשור יש לוח צבעים משלו. אילוצו להציג את החיים כפי שאנחנו רואים אותם נדמה לי כהחמצה של הזדמנות לפתוח את שפת החיים מעט יותר לעומק. *Nine volt motion* הוא תרגיל בשפה, המנסה לרגש את הקהל בפרוזה החדשה שלו וברעננותו החדשה. היצירה מזמרת וסוחפת באמצעות דופק ושירים קפואים, וטוענת טענה נכונה לעתיד.
(הנרי וגה)

הנרי וגה נולד בעיר ניו-יורק ופעיל כמלחין וכמבצע. יצירותיו הוצגו בשידורי רדיו באירופה ובוצעו בפסטיבלים באירופה ובאמריקה. הוא חיבר יצירות עבור מוסיקאים ואנסמבלים בולטים. רבות מיצירותיו נוצרו לצירופים של כלי-נגינה ומחשב בהפעלה חיה. שני תקליטורים מיוחדים בשלמותם ליצירותיו הוא. וגה זכה בפרסים יוקרתיים ובמלגות יצירה נכבדות. הוא בעל תואר דוקטור מטעם Queen's University בבלפסט. קודם לכן, למד קומפוזיציה באוניברסיטה הבינלאומית של פלורידה, באוניברסיטה של צפון טקסס והשתתף בכיתות אמן בהדרכת דונטוני (Franco Donatoni), בראון (Earle Brown), טני (James Tenney) ו-וולף (Christian Wolff).

איליה זיבלט (נולד ב-1975): סליל לצ'לו סולו, אלקטרוניקה חיה ופרטיטורה גרפית (2018/19) כמו בכל העבודות שלי, תהליך ההלחנה מתבסס על הרעיון של היצירה כישות חיה ומתפתחת, המתהווה מתוך השתנות מקונצרט אחד למשנהו (work-in-movement). בגרסתה הראשונה, היצירה כללה צ'לו, אלקטרוניקה ועבודת וידאו (של האמנית שירי לימור), ששימשה כפרטיטורה גרפית חיה. את התפקיד של שירי כמנצחת/מלחינה בזמן אמת החלפתי הפעם בפרטיטורה גרפית סטטית. אני משתמש בצורה הגיאומטרית של סליל כשליד שעליו נכתבות הוראות למוסיקאים. אילו אפשרויות מסתתרות במבנה הסלילי? איך הוא משפיע על התנהגות של הנגנים: על האינטראקציה המוסיקלית בין הצ'לו לאלקטרוניקה, ובין הנגנים לפרטיטורה עצמה? מה המשמעות של צורה גיאומטרית תלת-ממדית שמתוארת על משטח דו-ממדי ומנסה להעביר חוויה של צליל וזמן? שאלות אלה מקבלות משמעות נוספת ובעלת משקל אוניברסלי יותר, אם נתעלם מן הממד הטכני ונתמקד באינטראקציה האנושית שמתאפשרת:

We are not concerned here with the myriad types of [...] sound objects and structures (of which typologies exist) elsewhere but with the relation of these to our live performer. These we must begin to describe. As a preliminary sketch we may create a list which reacts no more than a simple delineation of the 'concerto' relationships of western music but reduced to show deeper universals of musical interaction: supportive/accompanying, antagonistic, alienated, contrasting, responsorial, development/extended. [Emmerson, S. (1994). Local/Field: Towards A Typology of Live Electroacoustic Music. *Proceeding of the International Computer Music Conference (ICMC 1994)*. Retrieved December 7, 2018, from <https://quod.lib.umich.edu/i/icmc/bbp2372.1994.009/1>]

(איליה זיבלט)

המלחין, נגן הקונטרבס והחוקר **איליה זיבלט** משתף פעולה עם הרכבים המתמחים במוסיקה ניסיונית ובאלתור. מתמקד ברפרטואר עכשווי ונגינה לצד מערכות ממוחשבות. יצירותיו נוגנו על ידי אנסמבל מוסיקה נובה, אנסמבל מיתר, מודלו 62 (הולנד), ג'ון אקהרדט ומוסיקאים אחרים בישראל ובעולם. בימים אלו משלים עבודת דוקטורט באוניברסיטת לידן במחקר (Artistic research) במוסיקה בנושא השילוב של הלחנה ואלתור.

עודד אסף (נולד ב-1947): **נקודה-פסיק** לשלושה צ'לנים או לצ'לו ושתי הקלטות מוקדמות (2018) עם היצירה, לידה, אחריה

מלכתחילה ראיתי ביצירה הזאת יצירה משותפת לי ולצל'ן דן וינשטיין; לא פרטיטורה שהכול נקבע בה מראש על שולחן העבודה שלי, אלא תוצר של תהליך ממושך (באמת, ממושך מאוד!): פגישות של מלחין ומבצע, דיונים, הצעות, ניסויים, השוואת הקלטות ביתיות, מחיקות ותיקונים – עד הרגע שבו יכולנו לומר: זוהי הגרסה הסופית, כך היא תבוצע ותוקלט. לא הייתי יוצא להרפתקה הזאת אילו דן לא היה מסמן אותה ומאפשר אותה. הוא שמע קטעים מיצירה מוקדמת שלי לשני כינורות ווילולה, והציע לי להעביר אותם לשלושה צ'לנים. בתוך ימים ספורים הבנתי שהדבר בלתי אפשרי. העברה כזאת תהיה מאולצת. ובכן, כדאי לתכנן יצירה חדשה באמת, להתחיל מנקודת-אפס. דן שמע גם פרק אחד מיצירה שחיברתי לנגן הקונטרבס רון מרחבי, אני מחבר את **הנוקטורן שלי**. הפרק, הנשען כולו על פלז'ולטים, מצא חן בעיניו. הוא תהה: האם זה יישמע טוב בצ'לו? ניסיון, ושוב ניסיון, ויש להדגיש שהניסוי היה באחריותו של דן. הוא זה שטרח, חיפש, מצא אצבועים חדשים ומפתיעים. החלפנו כמה גבהים שנקבעו בפרטיטורה לקונטרבס, וזה היה הכרחי, אבל התמונה הצלילית (כולה דיאטונית, קונסוננטית, כולה אוורירית מאוד, כמעט פעמונית) לא השתנתה. ביקשתי את הסכמתו של רון מרחבי, והוא נענה בחיוב (אני מודה לו מאוד. היצירה לקונטרבס הייתה פרי יוזמתו, וגם אז היה זה דיאלוג – תהליך ממושך של התייעצויות, ורעיונות מכאן ומכאן). הוא ציין שזה המקרה הראשון הידוע לו, שבו מבצעים טרנסקריפציה מקונטרבס לצ'לו, ולא להיפך.

אבל באותו זמן הסתמן כיוון נוסף ליצירה. עודד פלד – משורר חשוב לי מאוד – שאל אם ארצה לחבר מוזיקה על-פי כמה משיריו; לאו דווקא "הלחנה" כפשוטה, לזמר או לזמרת. הרעיון תפס אותי. ידעתי שהטקסטים שבהם אבחר – מתוך הקובץ "פֶּתַח דָּבָר" – לא יקבלו "איור בצלילים" ("מוסיקה תכניתית"); בוודאי לא מנגינות קליטות שהמאזין אמור "לקחת הביתה" ולזמזם אותן להנאתו. די מהר התברר לי זיקות בין מילים ושורות, או קטעי-שורות, מתוך שירים מסוימים בספר לבין רעיונות מוסיקליים שהתחילו לצוץ בי כשבדקתי אפשרויות שונות ומשונות של נגינת שלושה צלילים יחד.

מילותיו של עודד פלד מופיעות בפרטיטורה כ"מוטו" לכל אחד מארבעת פרקי היצירה; כ"פרלודים מילוליים". הן רומזות על אסוציאציות – קרובות או רחוקות – שליוו אותי בתהליך היצירה.

המילים המקדימות את הפרק הראשון: "יָמָּה חֲשָׁכָה זֹה, צֹמֶם הָאָרֶז - דְּמוּמָה קְמֻחַ שְׂבֵת אִישׁ קָם מִשְׁנַת נֶפֶשׁ - - "

את הפרק השני: "רוח אפור-אפור / - - / - עיניים הולכות"

את הפרק השלישי (נוקטורן): " [- -] סֹלֹו, כְּמוֹ פּוֹאֵמָה חִיוּרֶת מִהִבָּה בַּאֲפֵלָה - "

ואת הפרק הרביעי: "כְּלֹלֹת הַזִּיכָּרוֹן תִּהְיֶה עֶדְנָה וְרוּחַ גָּדוֹל יָבוֹא בְּחִלּוֹן. / יָבוֹא. יֵשֵׁב. / - - / - - / יָבוֹא."

שם היצירה נשען על שורות מתוך שיר אחר של עודד פלד, "עוד לא נסיעה". ולא במקרה בחרתי במילים אלה ככותרת:

- - - אולי

נקודה-פסיק. אינני יודע,

אף פעם לא נקודה.

אף פעם לא אמרתי.

(עודד אסף)

עודד אסף עשה את לימודיו האקדמיים באוניברסיטת תל אביב, באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים ובאוניברסיטת לונדון / גולדסמית'ס קולג'. יצירותיו מבוצעות ומוקלטות במסגרות קאמריות. פרסם מאמרים על מוזיקה חדשה בעיתונים ובכתבי עת (בשנים האחרונות – בכתב העת *הול!* – מאמרים על טקסטים מאת אלן גינזברג ביצירתו של פיליפ גלאס, ועל היבטים שונים בהלחנת שירי משוררים). שני ספרים פרי עטו – *מוזיקה קאמרית והמוזיקה לפני הכול* – יצאו לאור ביוזמת "סל תרבות ארצי". מאמר פרי עטו על ג'ון קייג' ומורשתו נכלל בספר הצליל הפוליטי: *על מוזיקה אמנותית עכשווית* (2016). לימד במשך שנים רבות באוניברסיטת תל אביב ובמכללת לוינסקי לחינוך.

קונצרט

20:45-19:00, אולם 207

יצירות מאת מלחינים-סטודנטים לקומפוזיציה בלימודי התואר השני

נדב כהן, בסון

יואב קלי: סאדאת בא לירושלים

אדהם סויד: *Journey*

טל כהן: *Unstoppable Chase*

מוחמד טרביה: *סולו לבסון*

עשהאל ויסמן: *Artificial Rejoicing*

ענבל בן משה: *נר שמיני*

ספיר וינר: *Monologue Recitativo*

יוחנן קנדלר: *Ju Ha Kyu* לבסון ופסנתר ממותקן (2011; השמעת הקלטה)

סירין אליאס: סמאעי לבסון

לורנס כהן-אמר: *Life Interrupted*

יוסי תמים: *בסון ומידי ב-11 limit*

יונתן פרץ: *מונולוג לבסון*

כרמל אברמוביץ: *Ba Soon*

יום חמישי, 23.5.19

הרצאה (באנגלית)

11:45-10:15, חדר 322

ד"ר אנג'לה אידה דה בנדיקטיס:

Performance practice, score and interpretation in Nono's work with live electronics

סיון אלדר

נולדה בתל-אביב והחלה בלימודי נגינה בפסנתר וזמרה בתל-אביב, כשהייתה בת חמש. בגיל 15 עברה לניו-מקסיקו והמשיכה בלימודים ב-United World College. שם למדה קומפוזיציה והייתה מעורבת בפרויקטים סביבתיים ופוליטיים. אחר כך למדה קומפוזיציה, נגינה בפסנתר ואתנומוסיקולוגיה בקונסרבטוריון ניו-אינגלנד בבוסטון והשתלמה גם בלימודי מגדר ובאתיקה. ב-2009 עברה לקליפורניה ללימודי דוקטורט באוניברסיטת ברקלי. הדגש בלימודים הושם על ניו-מדיה, בעבודה במרכז למוסיקה חדשה ולטכנולוגיות אודיו (CNMAT) ובמרכז ברקלי לניו-מדיה (BCNM). עם מוריה שם נמנים בדרוסיאן (Franck Bedrossian), קמפיון (Edmund Campion), קוקס (Cindy Cox) ומלפורד (Myra Melford). עם השלמת הלימודים עברה לפריס, ובשנים 2016 ו-2017 השתלמה ב-IRCAM בהדרכת פארא (Hèctor Parra). במהלך 2018 יצרה את *Heave* בהזמנת IRCAM וקרן רואומון (Royaumont), יחד עם יוצר המוסיקה הממוחשבת מולר (Augustin Muller) והמחזאית לין (Cordelia Lynn).

סיון אלדר עבדה עם רבים מן האנסמבלים המובילים כיום בעולם ויצירותיה בוצעה בפסטיבלים החשובים בעולם – בארצות הברית ובאירופה. היא זכתה בתמיכתן של קרנות יוקרתיות. אלדר לימדה תיאוריה מוסיקלית באוניברסיטת ברקלי וכן, בשנים 2009-2016, בתכנית ע"ש ג'ון אדאמס למלחינים צעירים.

אלונה אפשטיין

נולדה בבקו (Baku), אזרביג'אן, ב-1975. עלתה עם משפחתה לישראל בשנת 1990. השלימה לימודים לתואר שני בקומפוזיציה בבית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה בהנחייתו של פרופ' לאון שידלובסקי. אחר כך למדה קומפוזיציה אצל המלחין ראובן סרוסי, וכעת לומדת לקראת תואר שלישי באוניברסיטת בר-אילן, בהנחייתו של פרופ' בטי אוליברו ופרופ' מרינה ריצרבה. זכתה במלגת קרן אמריקה-ישראל (2003-2005), מלגת קרן וולפסון (2006) ומלגת קרן בוכמן (2007-2010). כמו כן, זכתה במקום הראשון בתחרות לחיבור יצירה תזמורתית של בית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה (2006), בפרס אקו"ם ליצירה המוגשת בעילום-שם (2010), בפרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים (2013), בפרס אקו"ם לעידוד פרסום היצירה (2015) ובמקום שני בתחרות הבינלאומית RED NOTE (2017).

ברשימת יצירותיה שתי אופרות לילדים, אופרה קאמרית, מוסיקה קאמרית ווקאלית, מוסיקה לתזמורת, למקהלה, לתיאטרון ולקולנוע. יצירותיה הוזמנו ובוצעו בארץ ובחו"ל, בין היתר, בתחרויות אביב (תל-אביב, 2005), Young Euro Classics (ברלין, 2006), פסטיבל כפר בלום (2010), ACL international Festival (טאייפ, 2011), ימי המוסיקה העכשווית (נירנברג, 2013), חג המוסיקה הישראלית (תל-אביב, 2014), Present of Orchestral Asia (קיוטו, 2015), פסטיבל ווקס פמינה (תל-אביב, 2014, 2017), China-ASEAN music Festival (נאנינג, 2018) וכן במסגרת סדרות קונצרטים בתל-אביב, בניו-יורק ובבואנוס-אייירס.

אפשטיין עוסקת בחקר המוסיקה הגראפית והאליאטורית, ובפרט ביצירותיו של המלחין לאון שידלובסקי. בשנת 2013 התפרסם בכתב העת "פעילות" מאמר פרי עטה אודות המלחין. החל בשנת 2015 היא חברת המערכת של כתב העת. שימשה כיו"ר פורום המלחינות בישראל בשנים 2010-2015. ייסדה את הפסטיבל הבינלאומי "ווקס פמינה" ומנהלת אותו.

קרולה באוקהולט

תצלום: Inge Zimmermann

נולדה בקרפלד (Krefeld), גרמניה (המערבית), ב-1959. פעלה שם שנים אחדות ב-TAM (Theater am Marienplatz) ואחר כך, בשנים 1978-1984, למדה קומפוזיציה בבית-הספר הגבוה למוסיקה בקלן (Cologne) אצל קאגל (Maurizio Kagel). עם קספר יוהנס ולטר (Caspar Johannes Walter) ייסדה ב-1985 את ההוצאה לאור Thürmchen Verlag, ושש שנים אחר כך את אנסמבל טירמכן.

זכתה במלגות ובפרסים שונים, וביניהם מלגה ע"ש ב"א צירמן (Bernd Alois Zimmermann) מטעם עיריית קלן (1986), מלגת וילה מיסימו (Villa Massimo) ברומא (1997), ופרס איגוד זכויות היוצרים בגרמניה (GEMA) בתחום המוסיקה האקספרימנטלית (2010). ב-1998 נבחרה כ'אמן/ית השנה' של חבל הריין הצפוני וסטפליה (North Rhine Westphalia). באוקהולט לימדה כמרצה אורחת בסנטיאגו (Santiago di Chile) ב-2010; באוסטראבה (Ostrava), צ'כיה, ב-2011 וב-2013; באמסטרדם ב-2012 וב-2014; בקראקוב, פולין, ב-2012; בצ'יריך, שווייץ, ב-2012; באפלדורן (Apeldoorn), הולנד, ב-2013; בקייב (Kiev), אוקראינה, ב-2013; באוסלו, נורווגיה, ב-2014 וב-2015; במקסיקו-סיטי ב-2014; במונטרריי (Monterrey), מקסיקו, ב-2015; בלונדון ב-2015; במוסקבה ובעיר צ'ייקובסקי, רוסיה, ב-2016; בוואלנסיה ובברצלונה, ספרד, ובבלודנץ (Bludenz), אוסטריה, ב-2018; בשיקגו ב-2019; ובגרמניה ב-2013 נבחרה לחברה באקדמיה לאמנויות בברלין. ב-2015 התמנתה לפרופסור לקומפוזיציה, בדגש על תיאטרון-מוסיקה בני-זמננו באוניברסיטה ע"ש אנטון ברוקנר בלינץ, אוסטריה.

בימאי האופרה ברגר-גורסקי נולד ב-1962 בעיר האגן (Hagen), גרמניה. הוא למד תיאטרון, מוסיקה ותולדות האמנות באוניברסיטת וינה וקיבל תואר שני. בין היתר, הוא ביים אופרות מאת צימרמן (Udo Zimmermann), אלה מילך-שריף, קלבה (Giselher Klebe), ג'ונסון (Tom Johnson), טרויאן (Manfred Trojahn), ואגה (Knut Vaage), קרגר (Camille Kerger), ד'אזה (Dirk D'Ase) ועוד. במהלך הקריירה ביים ברגר-גורסקי יותר ממאה אופרות מן הרפרטואר הקאנוני, בשפות שונות וברחבי העולם: בבואנוס איירס, בברצלונה, בסאו-פאולו, בקאראקס, במונטווידאו, במיאמי (פלורידה, ארה"ב), בדאלאס (טקסס, ארה"ב), בפראג, בוורוצלב, בבון, בווינה, בלוקסמבורג, באתונה, בסיאול ובישראל.

תומר ברוך

תצלום: Alex Schroder

מוסיקאי ואמן סאונד רב-תחומי, בעל עניין במנעד רחב של סגנונות: מוסיקה פופולרית, ג'אז, מוסיקה פוסט-אפריקנית ומוסיקה אלקטרונית ניסיונית. סיים בהצטיינות לימודים לתואר ראשון בפסנתר באקדמיה למוסיקה בירושלים ותואר שני בסונולוגיה בקונסרבטוריון המלכותי בהאג. בשנים האחרונות מופיע בקביעות בישראל ואירופה, הן כסולן, הן בהרכב "קראנץ' 22", שאיתו הוציא שלושה אלבומים בלייבלים "אודיו מונטאז'" ו"טודרס רקורדס". אלבום הסולו האחרון שלו, Subterranean Currents, ראה אור ב-2018 בלייבל SØVN Records. מרצה באוניברסיטת חיפה ועמית מחקר במכון לסונולוגיה בקונסרבטוריון המלכותי בהאג.

מוסיקולוגית. מ-2014 היא נמנית עם הצוות המדעי של קרן פאול זאכר (Paul Sacher Foundation) ומשמשת אוצרת של יותר מעשרים אוספים (בריו, Luciano Berio, ברבריאן, Cathy Beberian, בולז, Pierre Boulez, לאכנמן, Helmut Lachenmann, מדרנה, Bruno Maderna, שארינו, Salvatore Sciarrino, ועוד). השלימה את לימודיה לתואר דוקטור באוניברסיטת פאווייה (Pavia) וזכתה במלגה מטעם קרן אלכסנדר פון הומבולט ללימודי פוסט-דוקטוראט בברלין, בתחום מוסיקה וטכנולוגיה. אנג'לה אידה דה בנדיקטיס חברה במועצה המדעית של המרכז ללימודי לוצ'אנו בריו בפירנצה, ובוועדה המדעית של ארכיון לואיג'י נונו (Luigi Nono) בוונציה. קודם לכן לימדה באוניברסיטת פאווייה בקרמונה (Cremona) וכמרצה אורחת בפדואה (Padua), סלרנו (Salerno) וברן (Bern). תחומי המחקר העיקריים שלה הם מוסיקה בת-זמננו, מוסיקה אלקטרונית, ומוסיקה וטכנולוגיה. כמו כן, היא שוקדת על מחקר פילולוגי ועל לימוד של תהליכי יצירה; על תיאוריה וניתוח של מוסיקה מן המאה העשרים; על התחום של תיאטרון-מוסיקה; על סמכותיות וצורות פתוחות במוסיקה; ועל מוסיקה בדרמות-רדיו.

ברשימת הפרסומים שלה נכללים כתבי לואיג'י נונו (המהדורה באנגלית ראתה אור ב-2018 בהוצאת אוניברסיטת קליפורניה), כתבי לוצ'אנו בריו (בהוצאת Einaudi, 2013); *Imagination at Play: The Prix Italia and the Radiophonic Experimentation* (בהוצאת RAI/Die Schachtel, 2012); *Claudio Abbado alla Scala* (בהוצאת Rizzoli, 2008); *Radiodramma e arte radiofonica* (בהוצאת EDT, 2004); *New Music on the Radio* (ERI-RAI, 2000) וספרים ומאמרים אחרים על עבודותיהם של ברבריאן, מדרנה, נונו (1960 *Intolleranza*, בהוצאת Schott, מיינץ, 2013) וטוני (Camillo Togni).

דן וינשטיין

צ'לן, מרצה ומוסיקאי חוקר המופיע כסולן כנגן מוסיקה חדישה בישראל ובעולם. שיתף פעולה עם מלחינים ומוסיקאים, וביניהם סטיב רייך, ג'איה קאנצ'לי, בטסי ג'ולס, ג'ון זורן, דיוויד גראבס ומורטון סובוטניק. הופיע והקליט פעמים רבות ברשות השידור הישראלית והצרפתית ובאיחוד השידור האירופי. בישראל מופיע בהרכבים קאמרליים רבים וכן ביצע יצירות רבות מאת מלחינים ישראלים, רובם בביצועי בכורה. דן נמנה עם מקימי התכנית ללימודים מתקדמים במוסיקה אקספרימנטלית ואמנות הסאונד בבית הספר לאמנות מוסררה, ירושלים, ומנחה את תזמורת החריקות, פרויקט חברתי-מוסיקלי במרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, ג'סי כהן, חולון.

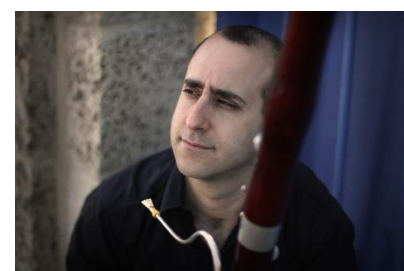

למד נגינה בפסנתר בכיתתו של עמנואל קרסובסקי בבית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה בתל-אביב, ואחר כך בהדרכת רקליו (Matti Raekallio) בבית הספר הגבוה למוסיקה ולתיאטרון בהנובר (Hannover), גרמניה. ב-2012 השלים לימודים לתואר שני אצל רקליו ומקדונלד (Robert McDonald) בבית הספר ג'וליאד (Juilliard) בניו-יורק. טלגם ניגן פסנתר ב-Ensemble Modern Academy בפרנקפורט. לאחרונה קיבל תואר דוקטור מטעם אוניברסיטת ניו-יורק (CUNY) על מחקר בנושא התפיסה והביצוע של מורכבות ריתמית, בהדרכת שטראוס (Joseph Strauss). כעת הוא משתלם באותה אוניברסיטה בתחום המוסיקה האלקטרונית ובקומפוזיציה אצל ווירנגה (Red Wierenga).

טלגם מבצע מוסיקה בת-זמננו ורפרטואר מסורתי וניגן כסולן ברחבי העולם. בזמן האחרון ניגן בלוצרן (Lucerne, שווייץ) ובשנגחאי (Shanghai, סין). הופיע עם אנסמבל מודרן, אנסמבל המאה ה-21, אנסמבל נובוס (Novus), טליאה (Talea), מטרופוליס ותזמורת הרדיו והטלוויזיה של קרואטיה. כסולן הופיע ברחבי אירופה ואמריקה הצפונית, בארגנטינה, ברוסיה, בסין ובישראל.

טלגם זכה בפרס הראשון בתחרות הפסנתר הבינלאומית ה-11 של אוליאנס (Orléans), בפרס דניסוב (Denisov) ובפרס ע"ש קלוד אלפר (Claude Helffer). נגינתו הוקלטה ושודרה ברדיו בספרד, בישראל ובקרוואטיה, וכן ב-Deutschlandfunk בקלן (Cologne, גרמניה). תקליטור הבכורה שלו כסולן כולל יצירות מאת ננקרו (Nancarrow), קאגל (Kagel), שטוקהאוזן (Stockhausen) ופורר (Furrer) וראה אור בהוצאת Soltice בשנת 2015. שיתוף הפעולה שלו עם יאיר קלרטג זיכה את טלגם ב-2017 בפרס מטעם הקרן על-שם איזוור מיכשוף (Yvar Mikhashoff).

נדב כהן

נולד ב-1983 והחל את לימודי הבסון אצל עוזי שלו. שירת בצה"ל כמוסיקאי מצטיין ולאחר מכן השלים את לימודי התואר הראשון באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים בהדרכתם של מאוריצי פאז (בסון) ופרופ' ינעם ליף (הלחנה). המשיך את לימודיו עם פרופ' אולה כריסטיאן דאל בקלן, ובו בזמן למד בסון בארוק בהדרכת דונה אגרל בקונסרבטוריון המלכותי בהאג. זכה במלגות לימודים מקרן התרבות אמריקה-ישראל וכן מקרן רונן. כמו כן, זכה בפרס הצטיינות מטעם ראש האקדמיה למוסיקה בירושלים ובפרס ראשון בתחרות הקומפוזיציה ע"ש חנה ידור-אבני.

בסיום לימודיו היה נגן ראשון בתזמורת הקאמרטה הישראלית ירושלים והשתתף בתכניות יוקרתיות אחדות לנגנים צעירים, וביניהן תכנית Experience של תזמורת "עידן הנאורות" בלונדון, תזמורת בריטן-פירס והתזמורת העולמית של פסטיבל אלדבורו. בשנים

2012-2013 השלים את לימודיו לתואר שני בהתמחות במוסיקה בת-זמננו, כחבר באקדמיה הבינלאומית של אנסמבל מודרן בפרנקפורט. עם חברי האנסמבל הופיע מאז בקביעות באולמות חשובים – הפילהרמוני בברלין, האופרה של פרנקפורט, הקונצרטחבאו באמסטרדם ועוד. כנגן מוזיקה קאמרית היה חבר בהרכב Le Concert Impromptu בשנים 2014-2017. נדב כהן הוא חבר מייסד של חמישיית תל-אביב ופועל כמפיק שלה. משנת 2006 הוא מנגן באנסמבל "מיתר" למוסיקה עכשווית, ועמו זכה במספר פרסי ביצוע. בתחילת 2018 ראה אור אלבום הבכורה של נדב כהן, Animate, המיוחד למוסיקה חדשה לבסון.

מיכאל מלצר

מיכאל מלצר נחשב לאבי הנגינה האמנותית בחלילית בישראל ולדמות-מפתח בביצוע המוסיקה העתיקה בארץ. חינוך ולימוד עשרות ואף מאות תלמידים, מהם רבים משמשים כמורים באקדמיות וקונסרבטוריונים ברחבי הארץ וגם בעולם. תלמידיו זכו לאורך השנים בתחרויות האקדמיה ואף הופיעו כסולנים עם תזמורתה. ארבעה מתלמידיו זכו בפרס פרנסוא שפירא היוקרתי, אותו פרס שמיכאל זכה בו בתחרות הראשונה שנערכה ב-1978.

כנגן וירטואוז בחלילית, חליל וחליל-בארוק הקליט למעלה מ-90 תקליטים ותקליטורים, ביניהם בולטים תקליטור שלם של עיבודיו לחליליות מיצירותיו של באך, וכן תקליטור הקונצ'רטו "ושמחת לבב" לחליל ותזמורת של יחזקאל בראון בהוצאת שוואן-קור ברלין.

מיכאל הופיע כסולן עם כל התזמורות הישראליות, ועם חלקן אף כמנצח. בין היתר הופיע כסולן עם תזמורות בפילהרמוני בברלין, אגודת-המוסיקה בוינה ובאולם המלכה אליזבת בלונדון. הופיע כסולן עם המנצחים רודולף ברשאי, איונה בראון, פראנס בריכן, מנדי רודן, אבנר בירון, אנדרו לורנס-קינג ורבים אחרים. ניגן מוסיקה קאמרית עם פנחס צוקרמן, כריסטוף קוון, היינץ הולגר, סרג'יו אזולני ורבים אחרים. מיכאל ביצע מאות ביצועי-בכורה ליצירות ישראליות שחלקן הוקדשו לו.

פרופ' מיכאל מלצר כיהן כסגן-נשיא לעניינים אקדמיים באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים במשך שש-עשרה שנים רצופות. במהלך כהונתו הארוכה צמחה האקדמיה והתפתחה לכיוונים חדשים ומשמעותיים בתחומים שונים ומגוונים של החינוך לאמנות בישראל. מיכאל נמנה עם היוזמים של הקמת המחלקה למוסיקה מזרחית והחוג למוסיקה רב-תחומית באקדמיה, והיה אחראי על ההקמה וההפעלה של תכניות הלימודים לתואר שני, הן במוסיקה והן במחול. תכניות אלה שינו את פני האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים ומיצבו אותה כמוסד המוביל בתחומו בארץ.

משנת 2000 עד 2010 כיהן מיכאל מלצר כמנהל האמנותי של פסטיבל "קול המוסיקה בגליל העליון" בכפר-בלום, וכך הפך לאחת הדמויות המשפיעות ביותר בישראל בתחום הנגינה הקאמרית. בין הפרויקטים שערך וניהל לכל הפסטיבלים בישראל וגם בחו"ל (פסטיבל ישראל, פסטיבל ברצלונה, פסטיבל "סרונטינו" במקסיקו ועוד) בולטים הפרויקטים המיוחדים של שילוב סגנונות עם האמנים שלמה גרוניך, נתנאלה, אנסמבל מזרח-מערב, דוד ד'אור, איריס פורטוגלי, ירון גוטפריד ורבים אחרים, שבכולם היה מיכאל המנהל המוסיקלי וגם יוצר העיבודים האמנותיים.

ענבר סולומון היא נגנית חליליות המבצעת מוסיקה עתיקה בהרכבים שונים ומוסיקה בת-זמננו. היא משתפת פעולה עם מלחינים מישראל, ארה"ב, יפן, אנגליה וארגנטינה, ובשנים האחרונות ניגנה בביצועי בכורה של יותר מעשרים יצירות שהוקדשו לה, לחלילית סולו ולחלילית בהרכבים שונים. יצירות חדשות בביצועה הוקלטו ושולבו באלבומים רבים, וזכו בפרסים נכבדים. ענבר מופיעה בארץ ובאירופה, בסדרות קונצרטים ובפסטיבלים. היא ניגנה כסולנית עם תזמורת האקדמיה של קלן, תזמורת הבארוקדה, תזמורת הבמה הישראלית והסינפוניטה הישראלית באר-שבע. התארח בתזמורת הקאמרטה, אנסמבל מודאליוס, אנסמבל פניקס, אנסמבל הבארוק In Camera XV (היא גם ניהלה אותו שנים אחדות), ואנסמבל המאה ה-21. הקליטה לטלוויזיה בגרמניה ובישראל והתארח פעמים אחדות ב"קול המוסיקה", בתכניות שהוקדשו להקלטות בביצועה.

היא בעלת תואר שני בביצוע מוסיקלי מהאקדמיה למוסיקה בנירנברג ובעלת תואר שני במוסיקולוגיה, בהצטיינות, מהאקדמיה למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל-אביב. ניהלה את פורום המלחינות והמבצעות בישראל. במסגרת זאת ניהלה אמנותית והפיקה את פסטיבל "ווקס פמינה 2" בנובמבר 2015, וסדרת קונצרטים קאמרטיים, וכן ערכה תוכניות רדיו שהוקדשו לחברות הפורום ולפועלן. מקדישה מזמנה להוראת מוסיקה לקהלים שונים. היא מדריכה רכזי מורים ומורים לחליליות בתכניות של השתלמות מורים מטעם קרן קרב (משרד החינוך), הדריכה בכנסי החליליות הארציים ומלמדת חלילית, תיאוריה וספרות המוסיקה בקונסרבטוריון גבעתיים.

מעין צדקה

תצלום: טליה דויד

מלחינה, מוסיקאית, חוקרת סאונד ומרצה. כותבת צלילים לאנשים, בנינים, כלי נגינה, חפצים, ברזלים, ועוד. תחומי העיסוק הנוכחיים שלה כוללים מחקר צלילי תת-מיימי, סאונד כמוצג מוזיאוני, יצירות תלויות מקום, קולנים, הרמוניה פרהיסטורית, בוטניקה סונורית, ציפורים, אנאלוגיות והדים בהקשרים מוסיקליים, פוליטיים וחברתיים. השלימה לימודי דוקטורט באוניברסיטת קליפורניה, סנטה קרוז, במחקר ויצירה שעניינם קשרים שונים בין מוסיקה ופוליטיקה: 'ממקצבים של קריאות מחאה עד לסדרת יצירות תלויות מקום המזמינות השתתפות פעילה של המאזינות/ים, מאתגרות מבנים היררכיים, ומטשטשות את הגבול בין מלחינה, מבצעת וקהל. מייסדת וחברה בדואו אודיו/וידאו KinoEar, המתעסק ביצירות סאונד ואימג' תלויות מקום. מייסדת וחברה במקהלת הנויז noeyes ומנהלת אמנותית-שותפה בקולקטיב "מוסיקה נובה". צדקה היא זוכת פרס ראש הממשלה למלחינים לשנת 2016 ושני פרסי אקו"ם. מלמדת באוניברסיטת חיפה ובמכללת ספיר.

נולדה ברוסיה ב-1986 ועלתה לישראל במסגרת פרויקט נעל"ה של הסוכנות היהודית. בוגרת מגמת המחול בביה"ס התיכון מבואות עירון, קיבוץ עין-שמר. השלימה לימודים לתואר B.Ed. במחול ותנועה במכללת סמינר הקיבוצים. זכתה במלגה מטעם משרד התרבות והספורט להשתתפות בקורס הקיץ danceWEB שנערך בווינה ב-2013, במסגרת הפסטיבל הבינלאומי למחול Impulstanz. קובבסניאן שיתפה פעולה עם כוריאוגרפים בארץ, וביניהם ארקדי זיידס, יסמין גודר, נאווה פרנקל וטליה דה פריס, עידו פדר, מאי זרחי ומיכל אופנהיים, ובחול"ל עם טרג'ל הראל ומור דמר. בשנת 2016 העלתה את עבודתה ON LINE כחלק משיתוף פעולה בין מרכז "כלים" לזירה הבין-תחומית. את עבודת הסולו האחרונה שלה, "מארי/ סליחה לא התכוונתי לעשות זאת", הציגה ב-2016 בפסטיבל "בין שמיים לארץ".

ברייט שנג

תצלום: Peter Shin

נולד ב-1955 בשנחאי (Shanghai), סין, ועבר לניו-יורק ב-1982. שם למד קומפוזיציה, וניצוח – באופן פרטי – בהדרכת לנרד ברנשטיין. ב-2016 הועלתה האופרה שלו, *Dream of the Red Chamber* בהפקה משותפת של בית האופרה של סן-פרנססיסקו ופסטיבל האמנויות של הונג-קונג. שנג מטפח קריירה גם כמנצח וכפסנתרן סולן. כמו כן, הוא משמש יועץ ומנהל אמנותי של תזמורות ופסטיבלים. כיום הוא פרופסור באוניברסיטת משיגן ופרופסור אורח באוניברסיטה למדעים בהונג-קונג. ב-2011 ייסד באותו מוסד את הפרויקט "האינטימיות של היצירה – מלחינים פוגשים מבצעים בהונג-קונג", ומאז הוא מנהל אותו.

תצלומים: נופר הורוביץ

אנסמבל "מודאליוס" נוסד ע"י אתי בן-זקן ואיתן שטיינברג במטרה לקדם דיאלוג בין-תרבותי ורב-סגנוני, וזאת באמצעות מחקר, חידוש וביצוע של מוסיקה עממית; באמצעות פרשנות חדשה למוסיקה בת-זמננו, קלאסית ועתיקה; ובאמצעות דיאלוג בינתחומי עם יוצרים וחוקרים, טקסטים ורעיונות. משמעות המילה 'מודוס' בלטינית היא: דרך, אופן, מידה. 'מודוסים' הם שמות הסולמות העתיקים שרווחו לפני גיבוש המזלזל והמינור, ורווחים עד היום במוסיקה עממית בתרבויות שונות. מוסיקה מודאלית – עתיקה ועממית – היא מקור השראה לאנסמבל, אשר שואף לגבש גם 'מודוס' של פעילות אמנותית וחברתית, ולשלב יצירה מקורית עם מחקר של מוסיקה אתנית מהמקורות התרבותיים הרבים בישראל. האנסמבל פועל בתמיכה צנועה של מנהל התרבות.

איתן שטיינברג הוא זוכה פרס אקו"ם על מפעל חיים (2014), פרס לנדאו לאמנויות (2010), ופרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים (2007 ו-2018). יצירותיו מבוצעות תדיר בישראל, באירופה ובארצות-הברית. בשפתו המוסיקלית הייחודית הוא יוצר דיאלוג עם מקורות עתיקים ועממיים, וחוקר נושאים כמו שימוש בקול ובשפה בדרכים אישיות וחדשניות. יצירתו הענפה כוללת יצירות תזמורתיות, קאמריות, מקהלתיות, יצירות סולו ויצירות תיאטרון-מוסיקה, ולצדן, עיבודים לעשרות רבות של שירי-עם. איתן שטיינברג הוא פרופסור מן המניין בחוג למוסיקה של אוניברסיטת חיפה וראש תכנית MA בחוג.

הזמרת והיוצרת הרב-תחומית **אתי בן-זקן** מופיעה הן כמבצעת של יצירות בנות-זמננו המולחנות במיוחד לקולה, הן כמבצעת של מוסיקה אתנית בקשת רחבה של שפות. במקביל, היא יוצרת רב-תחומית בתחומי התיאטרון, האמנות הפלסטית, המוסיקה והספרות. מקור השראה מרכזי לפעילותה הוא חקר הפולקלור. בן-זקן הקליטה שבעה תקליטורים כסולנית ושני רומנים מפרי עטה ראו אור בהוצאת ספרית פועלים. ספרה השלישי, "תיבת הקולות – מסות של אמנית רב-תחומית", ראה אור לאחרונה בהוצאת הקיבוץ המאוחד. נגן כלי ההקשה **אמנון יואל** מנגן בהרכבים של מוסיקה קלאסית, אתנית וג'אז, ועוסק גם באלתור חפשי. הוא בעל תואר ראשון במוסיקה מאוניברסיטת חיפה, ותעודת הוראה בחינוך מיוחד ממכללת גורדון לחינוך, חיפה. השתתף כנגן כלי ההקשה בארבעה אלבומים – של מוסיקה אתנית, עכשווית ואלתור. כמו כן, הוא מלמד מוסיקה לבעלי צרכים מיוחדים – אוטיסטים, פגועי שיתוק-מוחין, ובעלי פיגור שכלי. נגן הקונטרבס **טל פדר** הוא בוגר התזמורת הסימפונית הצעירה חיפה, בעל תואר ראשון במוסיקה מאוניברסיטת חיפה, ובעל תואר דוקטור בסוציולוגיה מאוניברסיטת חיפה. מופיע בארץ ובחו"ל בהרכבים שונים בתחומי הג'אז והמוסיקה האתנית, וכנגן ראשי, מלחין, ומעבד בתקליטורים רבים בתחומי הג'אז והמוסיקה הישראלית.

נגן הגיטרה **עודד שוב** בעל תואר ראשון בהצטיינות מהאקדמיה למוסיקה בתל-אביב, זוכה מלגות קרן התרבות אמריקה ישראל במשך 12 שנים ברציפות. מרבה להופיע כסולן ובהרכבים קאמרליים, וביצע עם התזמורת הקאמרית הישראלית את שני הקונצ'רטי לגיטרה מאת רודריגו. היה שותף בהקלטת תקליטורים שונים והוא מורה מבוקש לגיטרה קלאסית.

Rolf Riehm

דן ויינשטיין

איתן שטיינברג

ענבר סולומון

נדב כהן

לאון שידלובסקי

Hans-Martin Linde

אתי בן-זקן

עודד אסף

איליה זיבלט

Luciano Berio

סיון אלדר

Bruno Berger-Gorski

Angela Ida De Benedictis

Makoto Shinohara

יולי קובבסניאן

הילה טמיר-אוסטרובר

תומר ברוך

מעין צדקה